

ПРЕДКЛАДИ ЗА ИНКОРПОРОВАЊЕ АПА СТИЛУ ДО РУСКОГО ПРАВОПИСУ**

У нашей науковей и фаховей явности превладеуе свойофайтови гаос при формованю роботох за публиковане, цитираню и наводзеню жридлих. Автор тей работи понука напрямки за превозиходзене такого стану. Вони ше одноша на хасноване точки, запяти, двох точкох, точки зоз запяту, зукосей смужки, наводнікох, апострофов, поинтох, смуги, смужки, италики, болда, малих и великих буквох, латинки и кирилки, розмакнуца, як и фуснотох. Основу за предкладане напрямкох автор находзи у АПА стилу. Попри намири же би ше у значней мири виєдначело формоване роботох за публиковане, єден зоз цильох и же би понукнути правила нашли место у новим правопису руского языка понеже *Правопис руского языка* Миколи М. Кочиша публиковани 1971. року.

Ключни слова: руски язык, АПА стил, стандарди писаня, референци, интерпункция, правопис.

1. УВОД

У литератури о медзинародних стандардох писаня видзелени коло 300 правила (Suzić, 2005), а ми ше з тей нагоди не пошведиме шицким, але лем тим, хтори би евентуално допринесли виєдначованю способу писаня науково-фахових роботох и хтори видзиме як дополненя *Правопису руского языка* Миколи М. Кочиша (Коџиш, 1971). У нашей науковей и фаховей явности пановал свойофайтови гаос при формованю роботох за публиковане, цитираню и наводзеню жридлих, а, мож повесц, же и нешка превладеуе. Не ридки случай же у рижних роботох єдного автора стретаме вецей стили писаня роботох и наводзєня хаснованих або нехаснованих жридлих, а дзекеди мож и у рамикох єдней работи препознац мишане даскелїх стилох. То у

* fejsam@gmail.com

**Робота настала як продукт проектох 187002 (*Язики и култури у часу и простору*) и 187017 (*Дискурси меншинских языкох, литературах и културах у юговосточней и стредней Европи*), хтори финансиує Министерство просвити, науки и технологийного розвою Републики Сербїї.

значней мири и розумліве понеже авторе не мали ясни сет правилох хтори би им оможлівел проваджене одного, доминиуючого стилю. Тота робота понука розришена векшини обаваньох зоз хторима ше авторе стретаю при писаню наукових и фахових роботох.

Правила о хторих будзе бешеди у тей роботі базовани на стандардох виложених у *Приручніку за публікованє Америцкей психологийней асоціяції: Шеста едиція*. Ми у тей роботі препоручуеме АПА стил насампредз прето же його стандарди задоволюю и дружтвени и природни науки. АПА стил провадзи принцип *автор – датум*, а зоз домеркованим розпорядком точкох, запятох и других интерпункційних знакох, як и зоз хаснованьом заградзеньох, розришуе велі проблеми, непотребни збиваня интерпункційних знакох и повторйованя хтори характеризую други стили. Прето не чуде же ше тот стил препоручуе на сучасних інсталяційох компютерох (Suzić, 2005: 145).

Медзинародни стандарди писаня походза зоз періоду пред 90 роками, точнейше зоз 1928. року кед ше зишла група видавательох антропологийних и психологийних часописох у Медисон Бенглию у Зединених Америцких Державох же би одклонела подозривосц коло того хтора статя може буц публікована, а хтора не (ibid.: 6–7; APA: 3). Видавatele ше з тей нагоди порадили коло елементарних інструкційох за писане и публіковане роботох. Інструкції ревидовани перше 1952. року, а потим 1974. року и 1994. року (Suzić, 2005: 6–7). Нешка важаце, шесте виданє, публіковане 2007. року. Свидоми зме же и тоті стандарди годни дожиц пременку, але су у тей хвиліки найперспективнейши, бо ше у рамикох АПА стандардох руша векшина наукових и фахових часописох и видавательних хижох у швецє. Тота робота и настала з намири же би допринесла применьованю дотичних стандардох и же би ше на тот способ обкеровало цитиране у фуснотох, вихабяне релевантних фактох о наведзених жридох, неправилне и неподполне наводзене жридох и др.

2. ОБЩИ ГРИШКИ ПРИ ПИСАНЮ

Найзначнейше за одну статю ей сущносц. Треба насампредз ясно одредзиц цель и методу вигледованя и намагац ше не писац о уж познатим.

Як найчастейши гришки у неадекватно пририхтаних роботох за публіковане обачуеме: неповязаносц наслова и поднасловох зоз тему вигледованя и у вязи з тим правене непотребних и вельких дигресійох, т. є. напушоване общей нїтки у поясньованю феномена хтори ше вигледує (ibid.: 8–9), непошвецованє уваги фактом хтори релевантни за

тему углавним прето же су не у складу зоз априорну тезу автора, акцентоване и видзвиговане незначного на уровень значного, шороване цитатох о задатеј теми без критичного огляднуца и без суцного повязованя зоз проблемом на хтори ше вигледоване одноши, виводзене заключеньох хтори не базовани на презентованих фактох, некоректне цитиране референцох т. є. представляне цудзих идейох як своїх, недошлїдне наводзене або ненаводзене библиографийних єдинкох (а треба наводзиц лем жридла на хтори ше автор поволує у роботи, по одредзеним порядку – азбучним або абецедним, у зависносци од писма на яким писани основни текст), одсуство абстракта (у хторим спатрени намена, цель, методологя и найобщейши риси змисту роботи) зоз ключними словами, одсуство логичного уводу (у хторим спатрени смисел и доприношене роботи) и/або резимеа на єдним шветовим языку зоз ключними словами на нїм.

Ту тому, при писаню треба хасновац актуални роботи у складу зоз найновшима спознаннями и наводзиц их по єдним зоз существуючих стандардох (АПА, Гарвард, Чикаго, МЛА, Ванкувер або даєден други) (*ibid.*; RCS, Chicago Manual, Citation Guide, Citing and Referencing).

З оглядом же ше зявела вещеїдеценїйна потреба за новим правописом руского язика (Fejsa, 2017) намира нам же бизме зоз тоту роботу дали одредзене доприношене тому проекту Одзеленя за русинистику. Дзепоедни часци першого и по нешка єдиного *Правопису руского язика* Миколи М. Кочиша, хтори пошвечени интерпункцийним знаком (Кошіš, 1971: 51–77), вимагаю осучаснююци пременки и одредзени дополненя, окреме у вязи зоз хаснованьом електронских жридох. Прето мож повесц же робота конципована як свойофайтови предклад за дополньоване и осучасньоване одредзених часцох *Правописа*.

3. ПРЕДКЛАДИ ДОПОЛНЕНЬОХ РУСКОГО ПРАВОПИСУ

Уж зме визначели же АПА стил ма домерковани розпорядок точкох, запятох и других интерпункцийних знакох, цо значи же ше у поровнованю зоз хаснованями точкох, запятох, двох точкох и заградзеньох хтори заступени у *Правопису руского язика* зявює нове хасноване – запяти и заградзеньох при цитираню у тексту статї и при формованю пописа библиографийних єдинкох и жридох зоз интернету на концу текста статї, а точки, двох точкох, точки и запяти и заградзеньох при формованю попису референцох.

За монографії, напр.:

1. Рамач, Ю. (2002). *Граматика руского языка*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
2. Попри наведзених модалних дјесловох, у *Граматике руского языка* видзелене и значне число модалних словох и виразох (напр. *правда* ма допусне значене, *можебуц* ма значене можливосци) (Рамач, 2002: 229).

За статї, напр.:

3. Густавсон, С. (1983). Руски язык у Югославиї – дияхрония и синхрония. *Творчосц*, 9, 20–30.

За поглавја у тематских публикацијоох або у зборнікох, напр.:

4. Сегеди, К. (2006). Русинисти-лингвисти. У: М. Фейса (ред.), *Русини/Руснаци/Ruthenians (1745–2005) I*. Нови Сад: Филозофски факултет – Одсек за русинистику, ИК Прометеј и КПД ДОК. (248–252).

Видзимо же ше *точка*, попри хаснованя за скрацоване менох авторох у прикладах 1, 2, 3 и 4 и за узвичаєне скрацене у прикладу 4 (Коџиш, 1971: 52), хаснуе и у рамикох попису референцох за оддзельоване датума од наслова твора и за оддзельоване наслова твора од места публикованя у прикладах 1 и 4.

Точка ше кладзе на концу каждой референци, праве як и на концу виреченя. Винїмок кед ше точка не кладзе на концу референци то по наводзеню УРЛ адреси и ДОИ числа з циљом же би ше не здобул упечаток же точка часц УРЛ-а и ДОИ-а (Publication Manual, 2009: 192). Наприклад:

5. American Psychological Association (2007). *Publication Manual of the American Psychological Association*, sixth edition. Washington: Author. DOI: 10.1037/1082-989X.5.4.41 1
6. Kraizer, S. (2005). *Safe child*. Превжате 29. фебруара 2008, зоз <http://www.safechild.org/>

Запята ше хаснуе по наводзеню презвиска (оп. приклади 1, 3 и 4), по наводзеню назви часописа и числа часописа (оп. приклад 3), при начишльованю вецей авторох або вецей видавательоох (оп. приклад 4). Тиж так, хаснуе ше и при цитираню у отвореним тексту, у округлим заградзеню – по наводзеню презвискох; гоч дзепоедни авторе Америцкей психологийней асоцијациї предкладали же би ше запята хасновала и по наводзеню рокох у случайоох кед ше наводза и боки

(напр.: *Рамач, 2002, 229*), превладує становиско же у тим случаю лепше хасновац два точки (оп. приклад 2).

Два точки ше пишу по наводзеню назви места/вароша публикованя (оп. приклади 1 и 4), як и за оддзельованє наслова од поднаслова (ibid.: 90). У складу зоз *Правописом руского языка* („пред єднородними членами виречєня котри ше начишлюю”; Кошіш, 1971: 54), кед начишлюєме роботи або идеї автора, начишльованє починаме зоз двома точками. Ёу тому, два точки ше пишу: а) у подобових каталогах, подписох под подобово твори або надписох над нїма, за меном автора а опрез наслова дїла (*Леонардо да Винчи: Мона Лиза; Иван Меиштрович: Побидник*); б) кед маю значенє „спрам” (*Достали змаганє зоз 3 : 1; карти розмира 1 : 25.000; Одношенє е : о маме у словох виберац : вибор, зберац : збор*); в) кед маю значенє „подзелєне зоз” ($50 : 10 = 5$); г) кед оддзельую минути од секундох ($12:45$).

Точка зоз запяту ше пише у отвореним тексту у малим заградзеню за наводженє вецей референцох истого автора, напр. (*Дуличенко, 1971; 1998; 2009*), або вецей авторох хтори обробйовали дотичну тему, напр.:

7. Даскелью авторе пошвєцели увагу моделованю сербского языка на нормох електронских медийох (Vasić, 2001; Šipka, 2002; Антовић, 2003; Filipović, 2005; Гајишин, 2011; Marković, 2011; Mišić-Plić, 2011; Francuski, 2012).

Точка зоз запяту ше пише и место запяти при начишльованю категорийох, под условийом же у рамикох єдней з начишлєних категорийох похаснована запята (Suzić, 2005, 54).

Наводніки (кавички) хаснуєме кед директно цитираме даяки текст (Кошіш, 1971: 70) и теди, попри наводзеня презвиска автора и рока публикованя, обовязково треба навесц и число бока. Наводніки хаснуєме и за визначованє пренєшеного и противного значєня словох и виразох. Наводніки тиж хаснуєме за наводженє наслова статї або поглавля кнїжки у тексту (Publication Manual, 2009: 91).

Кед зме уж отворели наводніки и наидземе на цитиранє место з наводніками тото место пребераме так же го кладземе до двох *апострофов* (при чим перши апостроф обрацєни наспак од другого, звичайного). Наприклад:

8. Миєлє (1993) одкрил же „‘плацебо ефект’, хтори бул потвєрдзєни у предходзацих студийох, скапал кед [лєм першей групи] справованя були преучовани на тот способ” (276).

Округле заградженє (парентези), лїву и праву половку, хаснуєме у попису референцох за наводженє рока публікованя статї або кнїжки (оп. приклади 1, 3 и 4). У отвореним тексту округле заградженє хаснуєме за наводженє двох або, при пребераню цитатох, трох податкох референци – презвиска автора, рока публікованя и, при цитатох, числа бока/бокох (оп. приклад 2); референцу можеме навесц лем зоз роком у заградженю кед зме пред тим у контексту наведли мєно автора (*ibid.*: 93) (оп. приклади 8 и 9).

9. Перши хтори дотхнул потенциал у рускей лингвистики бул Гавриїл Костельник у *Граматики бачваньско-рускей бешеди* (1975) у хторей констатує же „Способ можливосци за теразнейши час твори ше так, же ше до зложеной фурми часу прешлого вклада *би*. А тото *би* то од давного аориста од *буц* (277)”.

Округле заградженє ше хаснує у попису референцох и за наводженє виданя/числа часописа под условийом же є окреме пагинованє, напр.: 27 (2). До округлого заградженя ше у попису референцох за статью/поглаве у зборнїку кладзе и скраценє *ред.*, а по наводженю наслова зборнїка – и числа першого и остатнього бока, у значеню „од ... по ...” (оп. приклад 4).

У отвореним тексту округле заградженє можеме хасновац и за уношенє структурно независних елементох, як напр. скраценьох (окреме после даваня толкованя значєня скрацєня хторе ше першираз зявює). Округле заградженє ше хаснує и у математичних виразох за групованє математичних знакох, напр.: $(k - 1)/(g - 2)$.

Полузаградженє (праву половку заградженя) хаснуєме кед у тексту по азбучним порядку (по алфавитним порядку кед основни текст писани зоз латинку) начишлюєме даяки компоненти, напр.:

10. Уключени предметни подручя: а) синоними вязани за культурни интеракції, б) описи за припадносц етнїчней групи, в) [...].

Угласте заградженє хаснуєме кед до цитираного текста уруцуєме власни коментар або текст хтори не состояйна часц цитату (*ibid.*: 92) (оп. приклад 8). Попри тим, зоз угластим заградженєм, и трома точками у нїм, означуєме место дзе часц цитату випущєна (оп. приклад 10).

Угласте заградженє ше хаснує же би ше парентетични материял положел до заградки, кед є додати материялу хтори ше уж находзи у малих заградкох. Случай процивни од хаснованя у математики дзе ше малє заградженє кладзе до угластого заградженя (*Publication Manual*, 2009: 94).

Зукоса смужка ше хаснує у отвореним тексту кед сцеме указац пропорцию або ламане число, напр. $7/5$, и интеракцию двох розличних мерних единкох, напр. 100 км/г (ibid.: 95). При реферованю у заградзеню зукоса смужка ше хаснує за оддзельованє рока першого обявйованя од рока повтореного виданя истого автора, напр. (*Костельник 1923/1975*), або за оддзельованє рока публикованя оригиналногo дїла од рока публикованя преклада, напр. (*Чомски 1957/1986*).

До двох зукосих смужкох кладземе поєдинєчни фонєми, напр. /м/, або запис у медзинародним фонетским алфавету, напр. /*fonema*/ (ibid.).

Кед пре длужину текста мушимє интернетску адресу претаргнуц, не треба уношиц смужку але претаргнуце найлепше направиц за зукосу смужку (Suzić, 2005: 88).

Смужка ше хаснує медзи полузложенима словами спрам *Правопису руского языка* (Кочиш, 1971: 65), але з ню пишєме и синтагми, односно два або вецей слова хторим жадаме дац заєднїцке значєне так же смужку пишєме ведно зоз словами у синтагми, напр. *кус-покус* (Suzić, 2005: 39).

Смуга ше хаснує за роздзельованє текста и пише ше з розмакнуцом од словох. Гу тому, хаснує ше и за начишльованє компонентох текста, тезох або поняцох, єдну под другу; место смуги у тим случаю мож похасновац и *поинти* (ibid.: 40).

Смуга ше хаснує и у попису референцох за означованє бокох у статях кед число опрез смужки означує перши бок, а число по ней означує остатнї бок (ibid.: 42) (оп. приклади 3 и 4), як и у отвореним тексту за означованє бокох зоз хторих превжати цитат або идеї.

Зоз *велькими буквами* ше у отвореним тексту пишу верзални акроними, напр. *УНЕСКО*, а зоз початну вельку букву, попри случайох хтори наведзени у *Правопису*, пишу ше и назви институцийох и їх оддзелєня, назви проєктох, назви конкретних наукових инструмєнтох и др. Не треба визначовац слова або вирази зоз велькими буквами, бо то ма ефект прегласного виповєданя словох; за визначованє ше хасную букви писани зоз *италиком* (оп. нїжей).

Мали букви ше можу хасновац за начишльованє компонентох текста, напр. *а), б), в)*, а у попису референцох хасную ше за означованє публикованих творох єдногo автора у истим року, напр. *2012а, 2012б, 1012в*.

Прето же ше визначованє кончи зоз *италиком/курзивом* (зоз зукозима буквами) з нїм ше дакеди пишу и цитати, як и странски слова (окреме латински назви, напр. *Macaca mulatta*), технїчни и ключни термини хтори ше у роботи зявюю на перши завод, и вообщє слова, символи або вирази хтори служу як илустрация у тексту (оп. приклад

2). Зоз италиком ше пишу и наслови кнїжкох (оп. приклад 9), наслови периодичних публикаційох (уключуюци и число часописа, як и запяту медзи насловом часописа и числом; оп. приклад 3), филмох, ТВ емисийох и под. (Publication Manual, 2009: 104).

Текст хтори визначени зоз италиком не треба означиц и зоз *болдом* (зоз маснима буквами) прето же ше у тим случаю роби о двойнїстим, непотребним визначованю.

Розмакнуце (спаціоноване) ше хаснуе за оддзельоване словох и за оддзельоване од интерпункційних знакох, а, пре прегляднїше читане, лепше и елементи математичних виразох писац окреме, напр. $a + b = c$. Окреме ше пишу и скрацєня мерох од числох на хтори ше одноша, напр. *3 м*; винїмок лем символ за ступнї угла, хтори ше пише як *суперскрипт* числа, напр. 45° (ibid.: 115), у Кочишовой терминології: як *брух-цифри* (Коџиш, 1971: 75).

Наслови у статях не нужне нумеровац ані означовац зоз буквами. Нумероване необходне за рижни водителї, приручнїки и кнїжки хтори ше препатраю накрижно (Suzić, 2005: 53).

И попри тим же руске писмо кирилка у даскелїх случайох хаснуе *латинку*. Док Кочиш у *Правопису руского языка* латински букви допушел як можлївосц за скрацєня мерох, а римски числа за означоване порядка и евентуално за означоване часцох, поглавїох або параграфох (Коџиш, 1971: 53), нови часи принесли нови и обовязуюци случаї хаснованя латинки. Єдини способ за наводзєне и-мейл и веб адресох виключно латинка, напр. *dekanat@ff.uns.ac.rs*, *http://www.apa.org/monitor/oct00/workplace.html*). Кед зоз интернету пребераме статью, теди треба навесц штири УРЛ елементи цитирания: протокол (*http://*), мено госту/домену (*www.apa.org/*), драгу по документ (*monitor/oct00/*) и файл-мено конкретного документа (*workplace.html*) (Publication Manual, 2009: 188). Кед *ДОИ* (DOI < digital objects identifier, идентификователь дигиталних обектох) число познате, його треба навесц и за друковани и за електронски жридла (ibid.: 189) (оп. приклад 5). Приклад зоз *ДОИ*, т. є. случай кед ше перше транслитеруе странске поняце на кирилку, а потим ше го у заградзєню толкуе и преїг оригинала, на латинки, мож применїц и за рижни медзинародни назви предприяцох, назви музичних групох и др. Референци ше по правилу наводза зоз жридловим писмом (цо значи: кирилково тексти на кирилки, а латинково на латинки), окрем у случаю кед сєме публикавац роботу у часописох на англїйским язiku кед мушиме референцу на кирилки транслитеровац на латинку, а наслов статї або публикації обезпечиц у прекладу на англїйски язык и положиц преклад до угластого заградзєня (Suzić, 2005: 85). И редакції медзинародних часописох (та и *Русинистичних студийох*) вимагаю транслитероване кирилкових библиографийних єдинкох на латинку.

Наводженє протокола формовало нову інтерпункційну комбинацію – два точки и два зукоси смужки (<http://>), а у рамикох УРЛ адреси можу ше зявиц и три зукоси смужки. ДООИ число порядно почина зоз числом 10 и точку, цо мож наволац найновше хасноване точки. Надпоминаме же кед нам познате ДООИ число достаточне у попису референцох навесц лем того число (нет потреби и за УРЛ-ом) понеже воно функциониує як линк зоз змистом на хтори упут`юєме.

Кед жридло зоз интернета не ма означени боки хаснує ше *знак за параграф* (§) и число параграфа на боку на хторим є обявене, напр. (Myers, 2002: § 5) (ibid.: 77).

Кед жридло, друковане або електронске, не ма автора, наслов діла або институция хтора за нїм стої забера место автора, односно перше место у референци (оп. приклад 5).

Кед една робота ма двох авторох, наводзимо обидвох авторох и злучнік *и* медзи нїма (ibid.: 73). Кед у отвореним тексту цитираме мена трох, штирох або пейцох авторох, першираз наводзимо шицки мена, а потим достаточне написац лем мено першого автора и додац *и др.* (ibid.: 74).

АПА стил подрозумює же ше референци даваю на концу роботи, а нїяк у фуснотох (Publication Manual, 2009: 216). Попис референцох, т. є. попис хаснованих жридлох, хтори насловюєме як *Литература*, мож насловиц и як *Библиография*, але под условийом же попис насловох даваме як инструкцию о релевантних жридлох на дату тему (Suzić, 2005: 92).

4. ВАРИЯЦІЇ АПА СТИЛУ

Од правилох АПА стилу хтори зме пренесли у предходзацим поглавю єст одступаня. Причини тому може буц потерашні способ писаня, мишане стилох або уплїв АПА правилох зоз англійского языка. Наведземе виразнейши розлики.

Як зме визначели, кед начишлюєме компоненти текста у руским языку хаснуєме смугу або поинти, а у англійским языку ше хасную лем поинти.

Пред начишльованьом остатнього елемента у ряду у руским языку не хаснуєме запяту кед похасновани злучнік *и*, а у англійским языку ше хаснує запята опрез злучніка *and*. Под уплївом правила зоз англійского языка у библиографийних єдинкох и при реферованю у тексту у малим заградзеню место *и* хаснує ше *амперсанд* (&).

Смуга у руским языку служи за роздзельованє текста и пишеме ю окреме од словох, а у англійским языку ше пише ведно зоз словами.

Праве заграджене хаснуєме кед у тексту по азбучним порядку начишлюєме даяки компоненти, а у английским языку ше хаснує и ліве и праве заграджене.

У английским языку ше у тексту зоз велькими словами виписую початни букви ключних словох у насловох кнїжкох, а у руским не.

За оддзельоване децималних местох у руским языку хаснуєме запяту, а у английским языку ше хаснує точка. У английским языку ше не пише нула опрез точки хтора означує децимални места за нулу, а руским пишеме нулу зоз запяту и децималними числами (ibid.: 29).

Кед пишеме число хторе ма вецей як три цифри у английским языку ше кажди три цифри оддзельую зоз запяту, а у руским зоз точку або розмакнуцом.

5. ЗАКЛЮЧЕНЄ

Понеже у потерашней пракси аж и у опубликованих роботох єдного автора стретаме значни недослїдносци и варираня, а у рамикох попису цитираней литератури препознаваме мишане даскелїх стилох писаня и реферованя, у тей роботї понукнути ясни сет правилох хтори би автором могол оможлївиц проваджене єдного, доминиуючого стила. Слово о АПА стилу.

АПА видавательни критериюми обезпечую ясне и дослїдне презентоване роботи хтора ше публикує. Прето же нови часи принесли и потребу за осучасньованьом правилох у *Правопису руского языка*, хтори походзи зоз початка 1970-их рокох, як и пре потребу за його дополньованьом насампредз пре звїйоване нових технологїях, ми тоту роботу конциповали так же би представляла евентуалне дополнене ещи вше важацей правописней норми руского языка зоз сучасними видавательними критериюмами.

Правила за хтори ше закладаме у роботї дотикаю ше хаснованя интерпункції, писаня малих и вельких буквох, писаня окреме и ведно, цитираня, визначованя зоз италиком, реферованя по принципу *автор – датум*, редукованя фуснотох, наводзєня жридлох зоз интернету и др.

Свидоми зме же ше стандарди меняю, алє, з оглядом же АПА стил у швецє прилапени и у дружтвених и у природних наукох, прешвечени зме же и предклади понукнути у тей роботї за руских фаховцох и науковцох маю вельки вигляди зажиц.

Mihajlo Fejsa

THE SUGGESTIONS FOR THE APA STYLE INCORPORATION IN
RUTHENIAN ORTHOGRAPHY

Summary

There was a kind of chaos in formatting works for publishing, citing and referencing sources in Ruthenian scientific and professional publishing practice, and it is still prevalent today. The basic goals of this paper are to present the rules that would lead to the unification of work publication style, and to enable the updating of orthography of the Ruthenian language, since the still-valid *Orthography Rule-Book of the Ruthenian language* by Nikola N. Kočiš dates back to 1971. The basis of the proposed rules is the APA style, i.e. the sixth version of the APA style. The author considers the APA standards dominant in all scientific areas (natural, humanistic, technical, social, medical sciences), that the *author – date* principle is the most suitable style for referencing both printed and electronic sources, and that by adopting the APA standards we will be able to get our works closer to the modern world. In order to ensure a clear and consistent presentation of our works, the author of this paper proposes several basic rules for the use of periods, commas, semicolons, colons, quotation marks, parentheses, brackets, slashes, dashes, hyphens, points, italic font, bold font, small letters, capital letters, Latin letters, and footnotes.

Key words: Ruthenian, APA style, writing standards, references, punctuation, orthography.

ЛИТЕРАТУРА

- American Psychological Association (2010). *Publication Manual of the American Psychological Association*, sixth edition. Washington, DC: Author.
- Damnjanović, P. (2016). *Uputstvo za pisanje stručnih i naučnih radova*. Beograd: Visoka škola za poslovnu ekonomiju i preduzetništvo.
- Kleut, M. (2008). *Naučno delo od istraživanja do štampe*. Novi Sad: Akademska knjiga. (Cyrillic)
- Kočiš, M. M. (1971). *Pravopis ruskoho jazika*. Novi Sad: Pokrajinski zavod za vidavanje učebnjikoch. (Cyrillic)
- Kundačina, M. i Banđur, V. (2007). *Akademsko pisanje*. Užice: Univerzitet u Kragujevcu – Učiteljski fakultet u Užicu.
- Sakan, M. (2005). *Izrada stručnih i naučnih radova*. Novi Sad: Prometej.
- Suzić, N. (2012). *Pravila pisanja naučnog rada: APA i drugi standardi*. Banja Luka: Panevropski univerzitet Apeiron.

Жридла зоз интернету:

- APA: *Mastering APA Style: Student's Workbook and Training Guide*. (2002). American Psychological Association. Prevžate 1. februara 2018, zoz <http://www.apa.org/books/4210030.html>
- Chicago Manual: *The Chicago Manual of Style Content*. (2017). University of Chicago. Prevžate 1. februara 2018, zoz <http://www.chicagomanualofstyle.org/home.html>
- Citation Guide: How to Cite Books, E-books, Chapters. Dixie State University. Prevžate 1. maja 2018, zoz <http://libguides.dixie.edu/c.php?g=57887&p=371717>
- Citing and Referencing: Monash University Library. Prevžate 1. maja 2018, zoz <http://guides.lib.monash.edu/citing-referencing/vancouver>
- Fejsa, M. (2018). *Pravopisni slovnjik ruskoho jazika*. (2017). Filozofski fakultet – Oddzeljenje za rusinistiku. Prevžate zoz <http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2017/978-86-6065-419-1> (Cyrillic)
- PMPA: *Publication Manual of the American Psychological Association*, sixth edition. (2010). American Psychological Association. Prevžate 1. maja 2018, zoz <http://www.apastyle.org/manual/index.aspx>
- Referencing and Citation Styles. University of Sydney. Prevžate 1. maja 2018, zoz <http://libguides.library.usyd.edu.au/citation>
- Setting Out References. *Publication Manual of the APA*, fifth edition. (2007). American Psychological Association. Prevžate 1. maja 2018, zoz www.acrn-journals.eu/resources/APA-Reference-Guide.pdf